näha, kui kalendrisaba jõuaks ärakanda. Tahaksime kõik nähtust ja kuuldust paberi peale kinnitada, siis wõiks selleşt weike raamatukene täis saada, kellel enam ega wähem sisu sees ei tohiks olla, kui teistel, mis iga aasta tosinate kaupa turule wiiakse ja kirju kaante pärast mitmes paigas kaa ostjaid leiawad. Noh, paberi waabrikute peremehed ja mõned teised — tahawad kaa elada. Kellel üleliiga aega on, ja kes silmakulutamisest lugu ei pea, wõib neid kõik läbi lugeda, meie ei lähä neid keelama. Teine lugu oleks, kui selle peale wastust peaks antama: mis rohi kõige parem peaks olema, neid kirjaputukaid ärahäwitada, mis aega mööda meie metsadele suurt kahju saawad tegema? — Hambawalu wasta teatakse palju abiwahtu juhatada, kellest sagedast üks ainuke ei aita, — seesama sugune lugu wõiks kaa kirjaputukatega olla — aga lähme pulma tagasi, kus roog praegu parajalt lauale kannetakse.

Pärast sööma läksime kõik õue peale; meie wanemad mehed istusime puude warju, suitsetasime pipu, westsime magusat juttu ja kastsime wahewahel üleskannust kuiwand kurku. Nooremad inimesed laulid ja kargasid lusti pärast, mis kül wana Põllupapil natuke wasta meelt käis, aga mis tema ommeti teiste ei wõinud teha, sest et Peter Mõistand ette tingi nud, oma kodu sedawiisi pulma pidu walmistada kuda ta ise tahtis. Seda waiksem oli teisel pääwa pulmapidu Ülewainul, kust palju muud healitsemist ei tõusnud, kui laulud enne ja pärast sööma. Pärast sööma rakkendati pulmaliste hobused wankrete ette

ja kõik saaja sõitis ühes koos Wareksele, uut elumaja waatama, mis nii kaugel walmis oli, et muud ei puudunud kui uksed ja aknad. Kes paari aasta eest seal käinud ja weel mälestasiwad, mis wilja äbarikud siis Warekse põllul kaswid, pidiwad tänawust õnnistust nähes pea aegu endist külarahwa arwamist tõeks pidama, et Mihkel Põllupapil üks tont wõida olla, kes seda muutmist sigitanud. Jah, temal oli tõeste üks tont, kes peremehe osawas peaajus elas ja sealt käsi ja jalgu õpetas, mis ja kuda wiisi igapääwased tööd pidid korrale toimetatud saama. Ehk kül uus hoone wast paari nädala eest walmis saanud, leiti õu laastudest ja prügist puhtaks koristatud, kui ei oleks sel aastal siin midagi ehitamise tööd tehtud. Kõik ajad õue ümber nähti uued ja tugewad. Endine wana kaew, mis põuasel suwe aeal enamist kuiw seisis, leiti nüüd poolteist sülda sügawamaks kaewatud, iluse rakketega kui nukkuke õue peal, rohkem poolelt selge külma weega täidetud, et inimestel ja elajatel wee puudust karta ei olnud. Õue ümber istutatud puud näitasiwad juba, mis kaunist pääwawarju nemad mõne aasta pärast saawad andma. Lojuste kari oli praegu lihawam kui mitmes teistes külaperedes Jaani pääwa aeal; siin ei olnud kõigel talwel ei söögi ega rawitsemise puudust olnud, misläbi tänawune rukki külwiks walmistatud kesa rohket sõnnikut saanud. Sügisel roogitud heinamaal nähti rohuseemnega külwatud mättaste asemed kenast haljendama, ja kui wikati omal aeal üle saab käima, ei leia ta kuskil enam kinnitust ees. Ükski töö ei maksa nii ruttu oma kulu

Eesti-rahwa Kasuline Kalender 1868, lk. 27